

U. R. Q. T. P.
Pum pum h m h **h r h g m h**

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

THE FIRST PART OF THE

4. ՊՈԼԻՍ, ՓԵՏՐ. 19/3 ՄԱՐՏ, 1894

[illegible]

ԳՍՏՇԳԻՒՂ ԵՒ ԿԱՐԻՆ

Գաղաթիվից մեզ հաղորդում Թե-
ղեկութեանց նայելով, տեղերին ապա-
յին վարժարանը բաղձով վիճակի մէ-
ջէն դուրսին: Չննք ազգի մանրամաս-
նոր վեկանց մէջ, մոռնի, բայց քանի մի
կողովութիւնը կան որք անբացատրելի
կը թուին մեզ: Եթէ ընդարձակ թիւ
Գաղաթիվի ազգային վարժարանն է
կը որ պէտք է ըլլայ, և ինչ որ կրնա
ըլլա Ասոր որպիսի աշակերտութիւն ազ-
գային վարժարանին մէջ, գրեթէ նոյնը
էջայնի և Հայուհնիքի կուսին տեղւոյն
Միլիթարեանց և Լատինաց ու Մայրա-
պետաց վարժարաններուն մէջ: Շատ
քան օտարապետութեան հայուդէն-կու-
սանք, բայց ասոր ալ չափը պէտք է
ըլլայ: Արդեօք տարի՞ն մի վեր է ոլ
Գաղաթիվիցի օտարասէն կեանք ըլլո-
րովն: Են, մեզ հաղորդում Թե-
ղեկութեանց նայելով, մանաւանդ տե-
ղե՞ն մի վեր ազգային վարժարա-
նին նստաւորները կը դատարկանան,
և միևնոյնքին ամենին աղէկ թոյալ
վճարող աշակերտներն ըլլալով, այս միւ-
լունման ու դողաշուկ հազգեմէ նսան
գրեմէ կեմական վիճակին վրայ, որ պի-
նուէ և և բայ կուտայ, բացն ալ տարուէ
տարի կը բարդուի, և արդէն պատկա-
րելի պարագա մը կը կարգէ: Հինգէն հոն
150 աշակերտ և 130 աշակերտուհի կան,
միւս երեքմէ 400ի կը մտանաւոր եղևոյ
մեռէ օւսանողաց թիւն: 100 ոսկէն տ-
ւելի ասական ծափը կ'ըլլայ երեքմէ,
Հինգս գրեթէ 70 ոսկէ թիւն է, յորէն
հայեր: 30 ոսկէն թոյալներէ կը հոյ-
նալ թիւով: Թաղը 1,500 ոսկէի պարագա
ունի, որոյ մէջ զգալոյի բայեքք բաւա-
կան մեծ գումարն մը կը յանդէն թա-
ղային վարուիթիւնը մըլընքս զիջազը-
նական հիգիւրը քրտա է զարդոցին ծախքն
և մուտքն հաստատարներու համար:
Առաջ 135 ճրիթի կային: Հինգ չարա-
կան 40 փարա կամ գոնէ 20 փարա
կըմուռի անխտիր ամեն աշակերտէ, և
այնու հանդերձ, զարդոցն երեւմունք
հեռի է կանոնաւոր վիճակի մէջ ըլլալէ:
Այս անգոհացողիցի կացութեան ի բա-
ցաորովին վերջունի թէ ուսումնական
վիճակն եւս այնքան աղէկ չէ, և տնո-
քներ: Եթէպէտ ֆրանսերէնի, պատմու-
թեան և աշխարհագրութեան հմուտ
դասաւոր, բայց չէ յալողած իւր ան-
օրինակներն սպասուած արդիւնքնոր
ընծայել: Եթէն այսպէս է, դարմարը
դոնիկ դժուար պէտք է ըլլայ Գաղա-
թիվի պէն թաղի մը համար, որ ինք
զինքն Կ. Գաղայ ամենին զարգացելով
թաղը կը թաղէ: Երբ թէ դարմար և թէ
խելքով այնքան կարեւոր անձնաւորու-
թիւններ համարուում են թաղի մը
մէջ, պատճառ վկայ որ այսքան ան-
օրինակներն սպասուած արդիւնքնոր

Մեր Պրահայայի զարմանալի ժողովուրդ մենք, Նրբենն հենինք դասապետն հարձակվալով վիճակը բնադառնալով, կրք մեր վարձարաններն իր ակադեմիայի անհնազանդական վիճակի մէն, կամ այնքան ապրիլական ինքուր խնամքը խնդրուած: Կարող այն քաղաք մը, իւր քանի մը հազար ոտն Հայկերով, 40 հա՛մ 45 աշակերտ կուտայ եղել Լատինականը: Արեւի կը յուզէ զմեզ մինչ հոսմեր քիմիա ասի միայն Գաութգիւղ անոր կոկնդապատիկ կուտայ, և եւթէ միւս ոչ-լատին այլ կաթիլովի հաստաւ տուփեմներն ետ է միտանաւունքը քառասուստի անկի աշակերտ և աշակերտուէի կը զրէէ այլանուն հաստաւ տուփեմներն: Միայն ինտիք-Փայայի Վաղիկ Հարց վարձարաններու մէկան 70 է անկի հայ աշակերտը, և անկի մեծ թիւով հայ աշակերտը Գումարաւոր Լատին մարտակապ վարձարանի մէջ: Այս գրանանք մը աշքին մէջ կեցած ժամանակ, բարդապէս է՛ն իրաւունք ունենք փնտռելու: Գաւառացիք որքան մէջ գտնուած չլուր ինքից մը ազր պայտ է կըցած լուծի Գաութգիւղի Հայոց նման յառաջէմ Գաութարաւոր իմին մը, զարմանալի է երբ լուծուած է՛ կարան մէջ: Դերախաւ իմին մը չէ՛ որ Գաութգիւղի ազգային վարձարանի գլուխը գտնուի քա՛մ ֆրանսուէն Հայ մը, և Գաութգիւղից յորդը օտար վարձարաններ գիմն: Քրանմըն տարիով համար: Պոյոյ մէջ գործող հայ գաւառաններն և վարձուիներէն ամենէն կարգնիր սիրով կ'երթան կամ կրպիցի երեխա Գաութգիւղ: Այնու շատական մեծ թիւով որք զուլուրից ուսումնական վիճակը թերի լուծնին, ժամանակիկ այժեթերուն անբաական, և գաստը օտար զուլուրներն մէջ անկի գո՛չապուած կը կարծնու յիշէ արեւի Հայոց յատուկ մտքը տրամաբուլ իմն մ'է, չէ՛ մը որ կարան մէջ աշ նայն Հայերն են իրենց տղայքն օտար վարձարան գլիոյններ: Իսկ եւթէ ասիկա զուլուրներն գործի մէջ մը իսկուր լուծնին հետեւանք է միայն, կամ մը ազգային վարձարանով հինիական մէկ թերութիւն, ոչ ապաւէն գաւառային վարձարաններն ալ Պոյոսականներու վրայ ձեւուած և անտուրք: Գաւառացիք իսկական գործին հոգածու ըլլալ գովին է: Բայց որք օտարաւորութեան կամ զարցնական անձեռնհասութեան նոյն երեւոյթներուն առջև կը գտնուիք, առանկապէս գաւառացիք վրայ զարմանալով չարաբացուց իմն է՛ իմէ, և գաւառացիներուն իրաւունք չէ՛ տար ժիւղիկի գտնելու: Պոյոսեցող ինկապիկն զարգացողութեան յարակով իմնները

ՕՏԿՐԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ԿՐԹՈՒՄԸ

Մեր ժամանակներ համարս որ զայս օր մը որը հայ ծնող բացարձակ վարժեցուցած ըլլան իրենց զաւակներն, օտար վարժարան ըրկի։ Այդպիսի եւս բարձր ունի մեր վարժարանքը, օտար դպրոց դիմելու հայ պատանիքն եւ օրիորդք քիչով գտնուի միշտ։ Դասաձան, այն է տեղի հայ ծնողին որը ինչ ուղիք տոնմանը կատարածութեան լուսն իրենց ըրածակներուն։ Հայ լեզուն, հինք թէ նորը հայ կրօնն ու առարկութիւններն, ինք ուսանածին հայ դպրոցի կը վերաբերէ աւելորդ բնու մը կը համարին տղան մարդն, եւ կ'ուզեն որոշակ կարելի է օտար լեզուներ եւ չգիտ կամ դորձեւ կան ուսումնական առարկի իրենց զաւակներուն, որք այս կերպիւ աւելի կատարեալացն չուկայի, հրապարակի, արուեստի, գիտութեան մարդիկ պիտի ըլլան եղբիւր, քանայն տղայք որք անն չարավ օր քանիք որ զոհե՞ն ինչ մասնատուածք տոնմանին աւարդայններն։ Արդայն եւ դորձեալահան ուղիւթիւն մը տանք մեր դպրոցներուն, անցնելիլ չափ մը կան տոնմանին ուսումնորու զք չեն կրնար բաժան։ Հայ եկեղեցւոյ հասցեով պահուած դպրոցի մը մէջ կամ հայ աւուր կրող ու եղջ գաղտնի էր, չաւանդելու հայ լեզու, հայ եկեղեցւոյ ուսումն, այլովքն հանդիմ, անտեղի եւ անբնականի է։ Եւ հայ պատանիին տիրապետած է անորը համար մասնատակ գրութիւնը երբ նոյն պահուն օտար վարժարանի մէջ իր քնկեր քնախոնքիքի, չափազանցութեան, քաղաքականեան, կամ տոմարակալութեան դաս մը աւելի կատու, բանեք կը սուրբ կրօն աւելի որք դորձեալահանացէս քուցե՞ն աւելի կարճեն հրապարակի վրայ։ Այս է խնդիրն իւր մերկութեան մէջ։ Իւր բնութեանը անուժեղի է այս խնդիր։ Արդայն ալ ճառեք իրարայն հայտ տղայն իւրն հայ եկեղեցւոյ զաւակներ կրկնու պէտքուն վրայ, պիտի գտնուի ծնողներ որք իրենց շրջանայն ծայրով իրաւունք պիտի տան մեզ, բայց պիտի չարտանան ինչ ուսումնային կրկնութեան մը տայ իրենց զաւակներուն։ Յոգնայ մէջ ալ կից տոյն հաւում բացց մեզմէ աւելի թիթե՞ն չափով եւ բարեխոխեալ ձեռով մը։ Եւ այլեւս տողուրած մէ Յոգն տոնմանին կրկնութեան զգացմամբ նոյն իսկ օտար յարկերու տակ որ իրենց յաճախած օտար վարժարաններուն տնօրէնութիւնը կը պարտաւորեն բառ կարի մեծ տեղ մը տալու յունքներն եւ ուրիշ յունահան առարկաներու։ Դասաւորելիլ ժողովներու վարժարանին մէջ հայ աշակերտներն հնչեցր միայն կ'ուսնին հայերն՝ նոյն օտար յարկին մէջ պարտուն վարող հայ դաստանուն, միշտ նոյն աշակերտաց ամենին ալ—(քանի մը տոնմանեալ)։ Եւտանքն կը սուրբին եւ յունահանի դասն ալ դաստանուն ալ ալլապէս յարբելի պատահուելի են այն օտար յարկին տակ քան հայ լեզուն եւ հայերենն դաստանուն։

Բայց վերջապէս, եթէ հոգ տանինք
մեր վարժարանաց մէջ աւելի գործնա-

խաորէն Լ. անորիւրէ այն լիշուներն և
գիտուի թիւանքն ճիշդ առանձնաբար իր
գործակա՞նս՝ օտարն՝ համարն իր տո՛ւ-
լունքն՝ կէտնոր ապագայն՝ կի՛ն ու լիճանն՝
յայրիկներն ներկայ պահէ՛լ շատ մը տալիք
ոդոյ՝ ծնունդ չեղան ինչ փորձանք՝ օտար
կի՛ն ու լիճան հարազատ ընդունի՝ Վնու՛ կէ՛ն
մեզ լիճանը իր փայտարանաց գաղի բն-
ութեամբ շարունակներն՝ պիտի գտայ ժո-
մանակ մնի՝ ուր ցանօք՝ պիտի տնոններ
լի՛ն հայ տալոյ՝ փորձանքն ու լիճանը մի-
այն և անկեան շարունակն ու անա-
լանները մնայն մնացած են մեր յար-
գալանոցը մէջ, ժամանակ է ուրեմն
գտանելու և կտայնի բարեխոսուե-
լու մեր վարժարաններն, կը տակաւն
օտար, կի՛ն կէտն, միջոցն այնքան
ստատի չէ՛ կեցած առհասարակ կի՛ն օրվ ան,
որքան օտար գործարաններու, միջոցն
անդաւադի եղած է արդէն մեր ընկա-
նահատար ու լիճանն, Բ. ֆի.

(ՆՐԿՐԻՆՈՒԹԱԿԱՆ ԱՐՃԱՆԻՔ)

Գոհանքեամի կը լսենք թէ Զրա-
նայի երկրագործական նախարարու-
թեան հոգած Երկրագործական Սրժան-
թեան պատմականից նայել տական ա-
տինմանը (Chevalier du Mérite Agricole)
դրեալած է Թորգոման Գեորգ ձէֆե-
նի, Տէրմ. Թորգոման ձէֆի եղբոր,
որ մեր ընթերցողը ծանօթ է լրբե-
ատերի Գլուսայի չեքամարծմական
վարժարանին իրբե. քնիչ-տուռչ կայ-
սերական ապարանքուռ. ե իրբե ու-
սուցիչ երկագործական գիտութեան:
Երկտարանը գիտութեանի աշխատ-
լի իւր արդէն իսկ մեծապէս օգտուար
եղած են երկրլին, ե Զրանայի կանա-
վարութիւնն, իւր երկրագործա-
կան վարժարանը միայն ընթացադասն այս
կերպու իրախօսելով, երկրագործա-
կան յառաջդիմութեան նախաձեռն-
էրը կը հանդիսանայ: Գլուսայի չեքամա-
րծմական վարժարանն, ուր Բաղդէո-
նան դուռն իւրն առաջին նայեալ
աւանդուեցաւ լուրջիցի ուսանողայ,
երկրին հնուտաւ կողմերն աշակեր-
անք ունեցած է, ե իւր օգտուար Թուր-
քայ ամեն կողմերը տարանել կը խոս-
տանայ: Ճիւր լսենք նաեւ թէ Դոնի վար-
ժարանն ընթացադասութեան միայն
խանձուած է Արմաշ վանքին նորա-
կազմ չեքամարծմարանը:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՕՏԱՐԱՋՂԻԿ

Ֆրանսայէն զիբերեալ արտածման է, ի
Ֆրանսա զիբերեալ ներածման չափազորի
հաշիւն եր երեցաց Արեւելի երեկ
թուով՝ տեսն ընթերցողք թէ հինա զա-
նի մը տար առաւարտն, աւելի տար թե-
րուա զիբերէն աշխարհագրական քարտե-
ներ, կը մտցուն Ֆրանսա տար երկիրնե-
րէն: Անտրապիլն է թէ 1871 ի տղտնե-
րէն ի վեր Ֆրանսացիք աւելի կարեւորա-
թիւն կուտան տար ազգին է երկիրներ,
հանդէսն, Ե. Ժիլլ Ֆինլի օրերն ի վեր
պէր գտնիպէն ձեռնարկներն: Կը պարա-
պին, աշխարհի անտեր մասերն իրենց հա-

Մարի Լլայսլուէ Էմսթրոմը ամուսնութեամբ և
տակաւ: Բայց ամեն ժամանակ այսպէս չէին
Ֆրանսայիք: Մինչեւ մօտ ժամանակներս ,

[illegible]

FRLEFFUS

[illegible]

Հասնի, մանուսեղ որ Ծրանայի բռնած
մարտապառ ընկալքը քոյրորդին կը
արբերի Յնդկոյ և Գերմանիոյ մեք-
սային քաղաքականութենէն Անիի փա-
փուկ խնդիր մը այն է թէ Նոր Աշխա-
րհն արհեստագործական և առեւտրա-
կան զարգացումն անդամանիկ փու-
լանք պիտի չպատճառէ հին եւրոպայի
առեւտրական գերիշխանութեանը

[illegible]

ՄԻԼԻՈՆԱՏԷՐ ՓԵՍԱԾԵ.—Փրանսայի
կերպի. Ժողովը պատրի չսեղեց իրեն
անդամակցելու ունենալ հանդուրձեալ իշխ
ութիւնի վիճակն, որ ըստ Ժողովրդային
ատուութան վեր անելով զլրիւր կերպը :
Պ. Վիլսոնը բազմիցս երեսփոխան ընտ-
րուած էր Լոյ զատուական. Քայց այն
չյայտնութիւններէն ետքն որք պայծա-
ռապէս ցոյց տուին թէ Պ. Վիլսոն իւր
անելով ազգութիւնին երես գործիւր
ըսած էր միլիոններ չափելու համար, և
թէ խիղճ չէր ըրած դրամի իփոխելու
պատուանայան բաշխելու, անցիւր տարի
գարձաւ ի Լոյ երեսփոխան կարեւալ
ընտրութիւնը լուշ երեսգաւ, և քննու-
թիւնի մը բացուցեալ, որով հաստատու-
եալ թէ իւր ընտրողներուն դրամ բաշ-
խել է և քանից չպակերթով տուել է, և
իւր բան ապրուն միլիոններ ի գործ դրել
է ընտրութեւ համար. Ի դէպ Պ. Վիլ-
սոն իւր տարբախան պարտքեամբ յիշ-
ուց իւր նախկին ծառայութիւններէ իր
տեւ միապետական, Ժողովը գրէ թէ
միահամուտ անվաւեր հռչակեց իւր
ընտրութիւն, և այս առթիւ ծանր բա-
նակերթով Պ. Վիլսոնի երեսը դարձին իւր
անցիւր. Քայց լրագիրը ոմանք վը-
տան թէ Փրանսայան դատաւց մէջ մա-
տան անդ հարաւորութան ազգացութիւն
այնքան մեծ է տակաւին որ անտողի
կերպ չըլլայ Պ. Վիլսոնի վատահալիւր-
ութիւն թէ Խորն պիտի ընտրուի Լոյ :

Ոստիկանութեան քովսէր մըն էր որ
երկար առնէ ի վեր կը ճանչնար Ամանն
իւր բժիկ:
—Անցիկ կուղեմ, պարոն: ըսաւ քովս-
էրին: Ընկերներս ալ ինձի Հետ անցնելու
են:

— Սիրով, Մանանդը որ ձեզ պէս ա-
նողք պէս անուշուշ կը պատկանին, սպան-
ուածներընք դասակարգին։
— Սպանուածներն ո՛ր, բայց որո՞նք
սպանուած են։
— Յօշուտած, կտրտուած բոլեք... Պե-
տէն դուրսն ու պառոն տը Սիվիլիզը,
բերեակ աղաղակ մը պատասխանեց ի-
նքին։
Առման բռնեց Մարտիային ձեռքը։
— Դուրսից, բաւա անոր ցած ձայնով,
հեկէ պէս եղեանակարգը քաշեցին իրենց
ոճիւրը, զգուշացէք, զանոնք աղտոտուով,
անսովորեալ սխալ ձգելէ անոնց անամո-
խտութեան պատճիւ։

Մարտիալ մեկենամեկ յիշեց այն կապերը
որը Սիվիլիզը կը մտացնէր տիկնոջ տը Ծաւ-
րիկի, այսինքն իրաւունք. հնազանդութեւն
իդրդեց իր մէջ պոռթալով մօտ զգացում-
ները:

Արդարեւ, զեպ է Պէլէն ապարանքն էր
որ Տիւլլայ բօլորը կ'առաջնորդէր մեր
երեք տնձերը: Ապարանքին դուռը պահ-
պահուած էր զզուր գասաղէ մը՝ մօտակայ
նստիկնաւորսունն բերելով:

(Gawarwalek)

ԹԵՐԹՕՆ «ԱՐԵՒԵԼՔ»-Ի (167)

ԺԻՒԼ ԼԵՌՄԻՆԱ

ԲԱՌԻՑԻ ԳԱՅԼԵՐԸ

УД. 02 БР. 1000

ԿԱՐՄԻՐ ԱՏԵԱՆԸ

Մտտիսիս ձևերը կը գտարէի:
Սեւեա, աւարտ, իր կեկուստ ձևերով
կը գործունէր իր մէջը անցեացած դա-
շայիի կրթը:
Յանկարծ որը կիտէկ աղաղակ մը ար-
ձեկն:
Սըր կիտէկ, ապուշը, հասկեցած է
ուրեմի անցած դարձածը: Ինչոյ ալ կար-
ծիք գիտի յայտնէր:
Աւանան անոր քով վազած էր, յեղա-
կարծ տաղանք էր ներկաղընէր:
Բայց կիտէկ չարփումով մը ետ հընե-
լայիս:
— Տեսէք, ըսաւ, տեսէք սա արիւն-
քը կը վաղէ... Իր կէսէ՛ այդ, յուսահա-
տ յորդիները:
Դիտելը ցցելով՝ կարծես պարտադին մէ-
կը նայէ, իր անանիին հասնող արժու-
մը կը բերէ:
— Պէտէ՛ն, Սիլվիէ՛Լ, Այս անուններն Ա-
դրիս արտասաններն են: Այս մտքի՛նքն է:

գործ կուզէք պատժել: Շատ ուշ է, պատժել գործադրուեցաւ: Շատ ուշ է, —Աղաչու՛թիւն, գոչեց Մարտիկ: —Կեցե՛ք, գոչեց Առանն: Երբեմն ձեր ապուշութիւն կոչած կարողութիւններու փոխարէմ մին է լոկ...
Յետոյ, Լիօնիկը դառնալով, երկու ձեռները դիտել իր բարձրացնելով: —Խնայե՛ք, ըսաւ հոր ձայնով մը: Սըր Լիօնէ ԵՍՐոբկան, ի՞նչ կը տեսէք ի՞նչ կը լսէք:
—Արեւն ըսի ձեզ, գոչեց Լիօնիկ: Պե՛լէն գարնաեղեաւ: Սքիւլէ կ'իջնայ... Մահն է՝ Ահ, ի՞նչպէս կ'ողորձեմ, ի՞նչպէս կը գալարուիմ: Վաղեցե՛ք, անոնք վաղեցե՛ք: Բայց ոչ, անօգուտ է, շատ ուշ պիտի հասնե՛ք... Մահն անիցք կ'անցնի... Ա՛ր՛ւն, ար՛ւն...
Եւ Լիօնէ կարծեալ կը կուտէր զարհուրել տեսիլքի մը դէմ:
Անկերտ այ առիթ կ'ած էին, ջանալով գուշակիլ այս խօսքերուն տակ ծածկուած լորձերու թր իմաստը:
Միտին Առանն կը պահէր իր պաշտօնը ինչ:
Գիտութիւնը լիւրէր իրեն թէ այս բընաստական տաղանդին մէջ ճմարիկ դէպքերու արձագանքը կար...
—Մարտիկ, ըսաւ, եւ հաստատաբար կը կարծած թէ Սըր Լիօնէ, այսօր առօրեակալ կ'աղաքէ մանաւ, կը տեսնէ եւ կը լսէ ինչ որ անոր չնե՛ր կորսոր լսել տեսնէ... Կ'ստիմ թէ Պելլէն ապարանքին մէջ տարօրինակ դէպքեր տեղի կ'սկսեն, որոյ անկողանքից նախադասացում կ'ունենայ:

ծայր սրը Լիօնէլը...
— Կը տեսնեմ, կը տեսնեմ, կը գոչեմ
անդիպիցիս, Մեռան, մեռան...
— Եկէ՛ք տեսնել Մարտիայ, յարե՛ք
Առան: Թոմսիկը, մեկի ընկեացէ՛ք,
պէտք է որ ճանարտութիւնը դիտանք:
— Բաշա ի՞նչ, կը կարծէք ուրեմն, դո-
չե՞ք Առչկայա:
— Կը կարծեմ թէ սրը Լիօնէլ ճանարտ-
ըստ, և ի՞նչ խոր ոճի՞ք որ արիւնտատե՛մ
Պեկնի, ապարարե՛ք...
Յետոյ, Պ, սոր ձապիւթիւ ակամօղին
ծռելով, Առան յարե՛ք .
— Ու՛ժ տուէ՛ք ինձի... անե՛ք պարա-
գայի մէջ ժամանակ չափէ... և Մարտի-
այ մոլեգնութիւնը Հանդարտեցնէ չէ:
— Իրաւորե՛ք ունիք, ըստ, պարտաւորե՛ք
եւ իրանեկոն ուղղելով իր խօսքը:
— Նստի՛ք դիտաւո: Ե թէ ի՞նչ է այս
գաղտնիքը, թող Պ, Պ, ար Պեռնէլ, Մար-
տիայ և ար Պեռնէլը Պեկնի ապարարե՛ք
երբեմն:
— Թո՛ւք ծածաբարե՛ք, գոչե՛ք սրը Լի-
օնէլը:
Այս եղական տեսարանի մէջ անանկ
Հանդարտութիւն խոր որ Մարտիայ, մը-
տախտով, ա՛լ ընդդիմանալու կարողու-
թիւն չունի:
Եւ չորեքշաբթի անակա մը չէ՛ր իսկ
մարդասպանին դիմացը գտնուելու:
— Պեկնի ապարարե՛ք, գոչե՛ք:
— Պարտաւտ եմ, անկողնջ Թոմսիկը
Մարտիայ Սօթարին մօտեցաւ, եւ բրա-
նելով ձեռքը.
— Դուռն եղայա՞ք անուանեցիր դեւ, Ը-

աւա խուղ ճարձով մը, փառա՛ն եղի՛ր։
 —Առա՛նձին մի զարներ զայն։
 —Կ'երգեսնա։
 Տիկինը սը Զավրէլ չէր մասնակցած այս վերջին տեսարանին։
 Հիմա՛ն էր բըրձ վրայ կը մտածէր, որ կամուսնու էր թշուառական Սրբիլեյի հետ, եւ կը ապրուար մտածելով անոր վերապահած ցածրեւան զրայ։
 Առձան անոր քով գնաց՞
 —Բա՛ն էլէր, ըսաւ։ Եւ Մաթիլդէն ծածկեցէր տակաւին այս սոսկալի յայտնությունները։
 —Պիտի սպասեմ, ըսաւ մարդկուհին։
 Պահ մը ետքը կառք մը Պէէն ապարանքը կը տանէր Առձանը, Մարիպաը եւ Առէկալաը։
 Մարիպաը, արտում՛, լուսմիւն կը պահէր, Թովմիլով, պաղտորէ՛, պատարտաւ էր ստան զէջջիլ։ Առձան կ'երազէր որը Լիսենէի զրայ եւ կը շնանք յայտարարէ Եղգակն խօսքըր։
 Երբ խուսափած էին անոր շուրջերէն։
 Ձիերը շուտ կը յառաջանային։ Արեւը իր ծաղեւ եւ արշարողի սովոյն նշարը կը ստուէր Փարիզի վրայ որ կ'արկնային։
 Բուռեւանքն մինչեւ Սեն փողոցը ճամբան երկարէր։ լայց այս երեք մարդերը, իրենց ինձերեն մէջ թաղուած, ժամանակի իրտակցութիւնը չունէին։
 Վերջապէս Սէն Կասան եւ կառքն անցաւ կամուրջէն։
 Սեն փողոցը ժամաւ։
 Կառքը մէկնեցիկ կանչ առաւ հորն։
 —Ինչ կայ, հարցուց Պեռնէյ, յայտն

Կարո՞ւմ եմ քեզ ասել իմ մտածումներէն:
 —Փորձիր բաղադրեալներ ընտրել և, բա-
 ւաւ կապաղարը, Չիմուորներ ու ոտաբ-
 կաններ կը տեսնեն:
 Երեք մարդերով մէկ ոտառով մը ամբողջ
 ցաւոր ցաւորին:
 Թէեւ չափ կանուխ, ամբարը հոծ խըն-
 քակ մը կը կապուէր Մազապէն փողոցին ան-
 կիւնին, խառնուելով Սէն փողոցին մէջ,
 ալեծուրիւ եւ յալեղաւ:
 —Ի՞նչ կայ, հարգուցի Առանի:
 —Ա՛հ, պարտն, տակապո՛ղ քան. երկու
 ոտքիդ ներսով մըլայ կը խօսուի... ամբողջ տուն
 մը ջարդաբանը է:
 Զարգաբանութիւնը ի բաց առնելով,
 յայտնի էր թէ ոտքը մին էր գործնած:
 —Գիտե՛ս որ թիւ տան մէջ տեղի ու-
 նեցեր է դէպքը, հարգուցի Առախալ:
 —Թի՛ր, ոչ: Բայց մեծ տան մէջ...
 ապառախք մը... ո՞ր դուրս էր բնակի:
 Մարտիակ աղաղակ մը արձակեց:
 —Ապրիկեան մը չկորսնցնուեանք, բ-
 ւաւ, իմանալու է...
 Եւ անկողնալէս երեք բարեկամները,
 բազմակողմեան մէջ նետուելով, արմուկ
 դրացիներով ճամբայ բանալու համար, հա-
 ման մինչեւ ստրկներսնորսուն շրջան:
 Հոն բնակաւորաբար կանգ առին: Եւ
 հակառակ իրենց անհամբերութեանը, չէին
 տեսնար իրենց փափագած տղեկութիւնը
 իրենց, երբ մարդ մը որ հրամաններ կու-
 տար նմարեց Պ. ար Պեռնէյս ու գոլեց:
 —Ա՛հ, գոք հո՞ւս ելի՛ք դիպուման է
 ձեզ Կոն բերդով, մեծ ծառայութիւն մը
 կ'ընէի մատուցանեք մեզի:³

Ոստիկանութեան բովիւրը մին էր որ
երկար առնէն ի վեր կը ճանչնար Առանձն
իւրը բժիշկը։

—Անգնիլ կողմէն, պարոն, ըսաւ բովի-
ւրէին, Ընկերներս ալ ինձի կ'ենտ ապշելու
են։

—Սիրով, Մանաւանդ որ ձեզ պէս ա-
նոնք ալ անկոչու կը պատահանի, սպան-
ուածներուն դատաւարիկն։

—Վատնածներուն, բայց որքնք
սպանուած են։

—Յօշուածն, կարտուած բւեք... Պե-
տէն դուրսն ու պատնի տը Սիվիլիւր։

Երբեք աղաղակ մը պատասխանեց ի-
րեն։

Առանա բռնեց Մարախլին ձեռքը։

—Լուսիկն, ըսաւ անոր ցած ձայնով,
էիքէ այն եղեանագործները քաւեցին իրեն
ընկը, զգուշացէ, դանոնք աղտոտելով,
անմոզիկելու վրայ ձգիք անոնց անառ-
փութեան պատիժը։

Մարախլ մէկեկեմէկ յիշեց այն կանա-
րը Սիվիլիւր իր փառեցին տիկին տը Ծաւ-
լիւի, այսինքն Լիւսիկն, Հնապանդեաւս և
խորեց իր մէջ պոռթալու մօտ զգացում-
ները։

Արարդու զպէս ի Պեկն ապարանքն էր
որ Տիւլիւր բովիւրը, Կառաշխորէք իր
երեք տնէնը, Ապարանքին դուռը պահ-
պանուած էր զորպէս դասակէ մը՝ մօտակա
նօստիկանաւորսնէն, բերուելով։

(Շարունակի)

100 0550

ՍԼԻՔՍԻՆ ԹԱՆՏՐՃՅԱՆ
Արհեստական ակռաներու յատուկ նո-

Հետազոտողները պարզեցին, որ զինվորները, որոնք զինվորական ծառայության ընթացքում հաճախում են զինվորական ծառայության ընթացքում, ավելի հաճախ են օգտագործում զինվորական ծառայության ընթացքում, քան զինվորական ծառայության ընթացքում:

Դրանից հետո իր փորձով և միջոցներով օգնել է Սյունիքի, Հոռեի, Կոտրեյի բուլղուրյան գերծա Ամբուղ կղզակ մը՝ Թե՛ վերին և Թե՛ վարի մասեր 14էն 18 արկեմ ծանրութեամբ։

Դրանից, բաց ի կիրարկելէ, ամեն օր յամ 415-10 (1922) թվականին։

Կեղըրնատեղի Ղալաթիա
ԴՈՒՐԵԱՅԻՆՈՒԹԻԷՆ Ի ՊՈԼԻՍ

Հորըստ	Պրոսպ	Նազիկի	Ստանոն
Հալեպ	Դամասկոս	Լիբրոսիա	Իզմիթ
Կիւրառնդրիս	Գոննե	Ուշաք	Սոֆիս
Ադր.պոլիս	Լառնարա	Փլիլպէ	Տրապիզոն
Նիկիւրի	Գաֆրի	Իօք.Սոստո	

Պատանաճողները եւ արժէքաւորները յանձն առն փոխարէն ստակ փոխել իր տուրի որոշ պայմանաւորով կամ ընթացիկ նշուով:

Դամասկոս Դամասկոսի

Բազում բնագիտի աշխուրհը , պահպանում
 Բազմազանության հարձակաբար ներհանում
 Դանում , կարծիքները , արժեքավորներ*
 Փոքրերը և արտասանման վրայ : Վաճառում
 և գնում դրամները :
 • Օտմ. կայս. Գոմարեն կ'ընդունի զրտանկան
 արտանմանը , որոշ արտանմանի և ձևերի : Կայ

ԲԱՐԻՉ, 20 Փետր. 1894

Տարին 1 % երեք ամսուան պայմանաժամով
ունակի համար:

ՊՈԼՈՑ ԴՈՄՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ կը ստանձնէ բոլոր
հերոյիշեալ զործիւղ. թիւները եւ բաց աստի
լոխատուութիւնները կ'ընէ սպարներնեցու վրայ
է աստարտնեղ իմաստնի հոգ աւանդ:

ից քաղաքին պարտատուղիներ, օսմաննան պար-
տատուղիներ, հեղինակական պարտատուղիներ,
անստաֆիլ պարտատուղիներ, եւ այլն եւ այլն։

ՊՈԼՈՅ ԴՈՒՆԵԿԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ Եւ ԲԵՐԱԿ ԴԲԱՆԵ-
ՆԱԿ Ի՞նչ ծախսեւ նաեւ օսմ. պարտատուղիներու
բաժնւմանը, եւ արժեքն ուղիղ ի ընդունելն, ըն-
տացիկ հաշւով, մինչեւ 50 օսմ. ոսկի տարին

ԱՊՐԱՌԻԿ ՀԱՅԹԱՏԹՈՒՄ ԳԻՐԳԵՐՈՒ
ՊԱՅՄԱՆՔ ՎԱՃԱՌՄԱՆ
Դիւրեւը կը առուին Փարիզի գնով

109 Փրանքի ե. սակից պահաս ամեն յանձնա-
արութեան համար վճարումը պիտի ըլլայ ամ-
սական

ՀՆՆԳ ՖՐԱՆԳ

Փոխարութեան ծախքը դնողին վրայ է .
Կեզ հետ յարաբերութիւն չունեցող անձե-

Ա. Տ. ԶՈՒԴԱՆՆԵՆ
այլեհեմ, 10, Խալեբ, խան, Ղալաթիա 10,

Մ Ի Ս Ք Է Թ

Երուանդ և՛ ընկերաց խնամրով այս անգամ
 քո խաղով աստղաստղած և՛ զ' Ե և՛ Դ...

ակադր նիւնընէ ըստ ամենայնի զերեզ լինելով
տամուրը զօրացնելու եւ արտօժակ բանալով
տակը Թեանցն համար բժշկաց կողմանէ իսկ
նմէ արարուած օղին եւ մաստիգան՝ ՄԻԽԱԵԼ

այստեղամբ է կնքեալ շիշերով ու որոշեալ զը-
նով՝ ի վաճառ հանուած են հետեւեալ տե-
ւորը: Ի Ղալաթրա օսմ. Պանքային կազմը եու-
մ. ֆ. Իզգէտոյին է. ֆ. Էնոյի խանին տակ Միսքէթի
հանրանոցը, եւ մայրաքաղաքին հանրաշահօթ
նկարանները: Բերայի նշանաւոր գարեջրատու-

ընդ: Լալաճի Դոմախոս խանին մէջ Պօղոս ա-
յայի ճաշարանը: Վայժօտա փողոց Քիւ 92, Գիւ-
էքճիլէր փողոց Խաչիկ աղայի Քիւ 27 ճաշարանը-
անտրդգճըլաք փողոց Արճիկի աղայի Քիւ 199 զօռ-
արանէ: Մոմխանէ փողոց Քիւ 111 Մակադէշ
իւս խանութի: Թօփխանէ ծխավաճառ Եանիի

իւ 1 լուսնունդ: Վաճառքին վրայ Վոսիկորի շոգի-
ւերուն նաւախոյոյրը ՍՊԷ-ի Դաճի Դոսիի
նաւունը: Եւ ի Մանայի նաւախոյոյրին դէմ
իւ 12: ի Գոլիս Լաճառլոյ խանի կից Մեմէտ
աշա խան Իիւ 24: Մեծ Եոկայ Մաճիգազարյա
որը Թորաթիւսին Իիւ 29 ծաշարանը Քերս Լա-
ւոյոյ: Կապուեալ ի Իիւ 29 ծաշարանը:

Հովհաննիս Զոհրաբյան մեջ Բիւ 10: Հովհաննիս Մեղրայի
նց Բիւ 57: Հովհաննիս Մեղրայի դէմի փողոցը Բի-
տլիի Բիւ 6 խանութէրը Հալէպ Դարպայի մէջ Օմնիի
դպարի մաշարանը, Միւմ Փողոցը շարքարդի մաշա-
րանի Սարիմ արդայի Բիւ 54 խանութը, Բաղուս

Հայի Սեբորդէ անանեանի թիւ 40 մեքերանոցը։
Գում-գարու Սիմայիւն ճատոէսի նպարալաճառ
անի Սիւրան Աղայի թիւ 21 խաւով։ Թիւ 113 անկա
ռուով։ Կա Մէյրան Մարութաղայի թիւ 113 զքո-
թըսը, Սանտըր պուրը 49 թիւ Սիմոն աղային
պիւնին, Դատը փեղ նաւամատոյցին վրայի ա-
նգիւնը։

Հետզհետե՛ւ լիարժեք իմ Զարթը իջի Խնորմապա-
տոյոց զարեշուրի խանութը Մագրի գիւղ երկա-
նուղւոյ կայարանի դէմի պարագանը։

Հետզհետե՛ւ քաջուելիք միեւրանոյններն ալ պիտի
անուշուղին կարգաւ։

694

